

yine aynı film

Mehmet AYDOĞDU
Çukurova JeoGenç

Diskordansın bu sayısına biraz hüzünlü başlıyoruz. Batının modası geçmiş nükleer santrallerine karşı yürüttüğümüz mücadelemizde çok sevdiğimiz arkadaşımızı Soner Baltayı, kardeşi Öner Baltayı kaybetmenin yitirmenin üzüntüsü içersindeyiz...

Geçenlerde bir otobüs yolculuğunda muavin otobüsün vcd'sine bir film yerleştirdi. Filmin adı "Güneşin Gözyaşları" ilk bakışta ismi masum gelebilir, tıpkı ABD ve yandaşlarının sözde "masum Irak halkına demokrasiyi getirmek" istemleri gibi (!) Film aşına olduğumuz gibi kahraman ve şefkatli amerikan askerlerinin Afrika da ki yerli halka yaptığı yardımı anlatıyor. Buram buram emperyalizm, misyonerlik kokan filmimiz, zenci ve Afrikalı bir bayanın hüzünlü ve ABD'yi öven bir şiiiriyle son buluyor. Ekran başındaki insanlar da, filmin etkisiyle kısa sürede ABD sempatisini oluveriyor. Eminim ki eğitilmiş okumuş insanlar bu tarz filmleri izlemek bir yana, kazara izleseler bile ABD'nin nasıl sömürücü bir ülke olduğunu bildikleri için böyle bir durumla karşılaşmazlar. Bu durum Pentagon destekli Hollywood aracılığıyla tüm dünyaya zorla dayatılmaktadır. Açık bir şekilde küresel manada "Amerikan hayranlığı" yaratılmaya çalışılıyor.

Çocukken, belki de hala izlediğimiz süpermen, batman, örümcek adam vb. çizgi filmler bize emperyalizmi anlatıyorlar. Bu filmleri izleyen çocuklarda tipik emperyalizm semptomları baş göstermeye başlıyor; uçmak, süper güç olmak, tek başına dünyayı ele geçirip adaleti sağlamak gibi. Çocukluğumuz bu çizgi filmleri izlemekle geçti, gençliğimizi ise ABD'nin Vietnam işgalini haklı çıkarmaya çalışan Rambo veya dünyaya barış getirmek için uğraşan robot-insan Terminatör filmlerini izleyerek geçirdik. Dikkat ettiyseniz bu tarz filmlerde Amerikan bayrağı her zaman ön plandaydı. Son zamanlarda çekilen bazı filmler eleştirel olsa da özlerindeki emperyalizm tozlarından elenememişlerdir. Uzun lafın kısıası, 1970 ve üzeri doğumlularda ciddi dozda Amerikan emperyalizmi aşılınmış, amerikancı bireylerin yetişmesi sağlanmaya çalışılmıştır.

Bu gün kitleler arası haberleşme şartlarının iyileşmesi ile insanların ve ülkelerin giderek globalleşmesi arasında sıkı bir ilişki vardır. Artık insanlarda ulusalcılık bilinci neredeyse yok olmuş, globalizm ise salgın bir hastalık gibi yayılmıştır. 1980 darbesi sonucu insanlarımızda baş gösteren apolitik olma ile globalizmin yarattığı boş vermişlik duygusu birleşince ortaya ne olduğunu, nerede yaşadığını, ne amaçta yaşadığını, kültürünü, geleneğini ve ulusunu bilmeyen bir neslin doğmasına sebebiyet vermiştir. Ama durum ilginçtir ki Amerikada farklıdır çoğunlukla, milliyetçiliğiyle ünlü İngilizler ve Fransızlardan oluşan ABD'de şu an sokaktan bir ABD vatandaşı sorsanız ulusun neresidir, nerelisin diye, vereceği cevap ne ben İngiliz ne de ben Fransızım olacaktır, size aynen şunu diyecektir; "ben Amerikalıyım..." sanırım tüm durumu bu olay özetliyor. ABD'liler kendi uyruklarından çok, yaşadıkları ülkeyi sahiyleyip benimsiyorlar. Ulusça başlarına bir felaket geldiğinde 11 Eylül olayında olduğu gibi, tek yürek tek bilek olmayı gayet iyi bir şekilde becerabiliyorlar. Amerika kendi içerisinde bütünlüğü sağlayabiliyor, oysa işgal ettiği ve sözde müttefikim dediği (aslında maddi ve manevi anlamda sömürdüğü) ülkelerde "demokratikleştirme" adı altında "halklar kendi özgürlüklerini kendileri belirlemelidir" deyip ortamı kaosa sürükleyebiliyor. Burnumuzun dibindeki Irak örneği gibi.

Uzun lafın kısıası globalleşme tehlikesi altında ülkemizi, birlikteliğimizi korumanın yolu, birbirimize düşman olmaktan ziyade birlik olup sorunları yine kendi içimizde demokratik yollarla çözerek, çalışarak, üreterek barış içerisinde yaşayarak sağlamalıyız.

Son olarak M.Kemal ATATÜRK'ün dediği gibi "Zorunlu olmadıkça savaş, vahşetten başka bir şey değildir..."

